

Han talte blandt Andet om Fæſteſagen; jeg ſkal blot nævne en eneſte Uttring af det ærede Medlem, nemlig, at vi vilde forbyde Godſeieren at kjøbe ſin egen Gaard; men naar det er hans egen, behøver han jo ikke at kjøbe den! Allerede dette, at det ærede Medlem ſiger, at vi vilde forbyde en Mand at kjøbe ſin egen Gaard, viſer, at han aldeles ikke er klar. Ja, diſſe velvillige Ord, ſom det ærede Medlem dernæſt udtalte, tør jeg ikke komme tilbage til, den ærede Formand har advaret derimod, og det er jo ogſaa Revanche nok. Skulde man tale om Slag i Luften, ſaa har det ærede Medlem jo en overmaade ſtor Dygtighed i at viſe os, hvorledes noget Saadant ſkal gøres; jeg vil ikke raade til Efterligning, men han har virkelig en overordentlig ſtor Dygtighed til at gjøre Slag i Luften. Som en ret karakteriſtiſt Betegnelse ſkal jeg nævne, at det ærede Medlem efter at have gjennemgaaet diſſe ſtore og vigtige Reformere, vi foreslaa, ſiger, at det er uſle Smaaſager. Det ærede Medlem mener, at Kirkeloven, Fæſteloven, Penſionsloven, og Sagen om Ballø og Bemmetofte, ere uſle Smaaſager, der ikke betyde Noget; jeg ſkal blot ſlaa dette faſt, det er ſaa betegnende for det ærede Medlem. Dernæſt ſagde han med Henſyn til Spørgsmaalet om Ballø og Bemmetofte, at han vilde tage ganſte anderledes raſt fat, derſom han havde Nertal her i Salen. Ja, jeg tror ogſaa gjerne, at det ærede Medlem vilde tage ganſte anderledes fat, men netop derfor vilde han ogſaa komme galt fra det; jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt at tage ganſte anderledes fat. Det ærede Medlem kom imidlertid ganſte fort efter til at udtale, at ſaadanne Reformere krævede en lang Forberedelse, og at man ſkulde forberede dem forſigtigt, altsaa vilde han tage langt raſtere og ſtærkere fat end vi Andre, men det fordrede dog en lang Forberedelse og Overveiſe. Det ærede Medlem var ſaa god at ſige, at jeg ikke vilde give ham Lov til at tale; men jeg har aldrig nogenſinde i mit Liv tænkt paa at forbyde ham at tale, det er Noget, han maa tænke ſig, jeg veed ikke af det. — Dernæſt hørte vi et Foredrag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger), med Henſyn til hvilket jeg allerede har udtalt mig angaaende eet Punkt. Naar det ærede Medlem udtalte, at der i Adreſſen findes enkelte Sætninger, ſom ikke ere ganſte rigtige, ſaa maa det ærede Medlem tillade mig at ſige, at de ere fuldkommen rigtige; men det ærede Medlems Erfaringer, ſom han paaberaabte ſig fra de Stillinger, hvori han har været, have gjort, at han viſnok har ſaaet et Indtryk af, hvorledes det der er gaaet, et Indtryk, ſom maa lede ham til at tro, at vi ikke have lempet os efter Miniſteriet. Det ærede Medlem vil viſnok finde, at vi mange, mange Gange have lempet os efter ham, da han var Medlem af Miniſteriet, det er Noget, ſom han ikke kan have glemt, men han ſyntes dog for et Diebliſt ſiden aldeles at have glemt det. Jeg

tror ikke, at der i flere Aar har været nogen Miniſter, der har havt ſtørre Beviſer paa, at vi ønskede at lempe os efter ham, end netop det ærede Medlem, og derfor havde jeg virkelig i Stedet for hin Udtaleſe om, at vi ikke vilde lempe os efter Miniſteriet, ventet at høre Vidnesbyrd fra det ærede Medlem om det Modſatte. Det ærede Medlem kom ogſaa til paa en Maade, der ikke er berettiget, at ville fortolke enkelte af de Udtaleſer, der, ſaavidt jeg forſtod ham, have ſtaaet i det Program, ſom vi forrige Sommer udfendte; men det ærede Medlem har ogſaa her været meget uheldig i ſin Forklaring. Vi have jo netop deri udtrykkelig udtalt det, ſom han ikke ſynes at have lagt Mærke til, at alle ſtore Reformſpørgsmaal, hvori vore Anſtueller have gjort ſig gjældende, have ſtødt paa en vedholdende Modſtand hos Regjeringen, og vi oplyſte om, at, da vi ikke havde afgjort Nertal i Folkethinget, kunde det ikke forandre, at det kunde gaa ſaaledes. Jeg tror, at der var flere Uttringer i ſamme Retning, hvori det ærede Medlem ikke har været berettiget til at lægge den Mening, ſom han ſyntes at lægge deri. At vi ſkulde tale frit ud, ſagde ſaa det ærede Medlem! Ja, jeg veed ikke, hvorledes man ſkulde tale friere ud, end vi have talt her. Jeg tvivler ikke om, ja, jeg veed endogſaa, at der har været Liden, hvor man fra den Side, ſom det ærede Medlem tilhører, har affattet Adreſſer. Det kan godt være, at diſſe talte friere ud; men jeg mener, at her tale vi ſaa frit ud, at det ikke kan miſforſtaas, og flere Talere, der have havt Ordet for det ærede Medlem, have viſt, at de forſtode Adreſſen, at de meget vel ſaae, at der var talt frit ud. Jeg er altsaa meget tilfreds med den frie Udtaleſe, der her ligger for, og vi behøve ſandelig ikke at tale friere. Jeg er forhindret i at omtale nogle Uttringer af det ærede Medlem angaaende mine formentlige Uttringer i Sylland, thi dem har jeg ofviſt, og jeg behøver altsaa ikke her at oplyſe, hvad jeg der har ſagt. Men det ærede Medlem kom til Slutning til at udtale en Formaning til Thinget; en varm Formaning, og jeg vil ſige, at naar man ſkulde have en Formaning, kan man bedſt forſone ſig med den, naar den kommer fra det ærede Medlem. Han ſagde da, at vi ikke ſkulde gaa ſaaledes frem, vi ſkulde give Tid og gjensidig oplyſe hverandre. Herpaa vil jeg ſvare det ærede Medlem, at om vi talte i 8 Dage om denne Adreſſe og ſøgte at oplyſe hverandre paa alle mulige Maader, kom vi dog ikke nærmere til hverandre, end vi ere. Jeg er overbeviſt om, at vi ikke kunne oplyſe det ærede Medlem ſaaledes, at han kan ſaae en anden Mening, end han nu har. Men ligesaa umuligt vil dette være for det ærede Medlem overfor os, ſaa at denne gjensidige Oplyſning kun er at ſpilbe Liden til ingen Verdens Nytte. Han mente ogſaa, at naar man ikke talte med hverandre om en Sag, før den kom ind, vilde dette føre til at lette